

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

בפני כב' השופטת אספרנצה אלון

1. שמעון לנקרי ת.ז. 057135642
2. משה אוהד שגב ת.ז. 28419547
ע"י ב"כ עוה"ד טלי בן סימון

התובעים

נגד

שלמה פדידה ת.ז. 055297410
ע"י ב"כ עוה"ד חגי תלמי

הנתבע

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

1. רקע

ראש עיריית עכו ומנכ"ל העירייה הגישו תביעת לשון הרע כנגד חבר אופוזיציה במועצת עיריית עכו, בגין מכתב שכתב ושלח לראש העיר שכותרתו 'אני מאשים', ושעתיים לאחר מכן פרסם אותו באתר האינטרנט "עכו-נט". המכתב הוסר לאחר זמן קצר- לטענת הנתבע, לאחר מספר שעות, ולטענת התובעים כ-8 ימים לאחר מכן. תובע מס' 1 – מר שמעון לנקרי, הוא ראש העירייה המכהן של העיר עכו מאז 2003 וזו לו הקדנציה השניה (להלן: "ראש העיר" ו/או "לנקרי"); תובע מס' 2 – מר אהוד שגב, הוא מנכ"ל העירייה המכהן של העיר עכו. במועדים הרלוונטיים לפרסום, כיהן כמנכ"ל העירייה, הודיע על פרישתו ועזב לאחר מספר חודשים לחברת "תופ הנדסה". לאחר כשנה סיים עבודתו ב"תופ הנדסה" ושב לתפקידו כמנכ"ל העירייה (להלן: "המנכ"ל" ו/או "שגב"); הנתבע – מר שלמה פדידה, הוא תושב העיר עכו, כיהן כחבר מועצת העיר עכו במהלך קדנציה אחת ולאחר תום הדיונים בתיק זה, התפטר מחברותו במועצת העיר (להלן: "פדידה"). לטענת התובעים, הפרסום הינו דברי דיבה, ביזוי, הכפשה והשפלה ובשוליו גם איומים חסרי שחר ולפיכך עותרים הם לחיוב פדידה בפיצוי הסטטוטורי המקסימאלי, ללא הוכחת נזק הקבוע בסעי' 7(א)(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"); מנגד, טוען פדידה, כי אין במכתב זה כל לשון הרע ולחילופין, כי קיימת לו הגנת אמת הפרסום לפי סעי' 14 לחוק וכן הגנת הבעת דעה בתום לב, לפי סעי' 15 לחוק. זה עניינו של פסק הדין.

2. הפרסום

באתר האינטרנט "עכו-נט" ביום 22.8.11 בשעה 09:59:30, פורסם הפרסום הבא:

**"שלום רב,
הרבה תושבים מתלהבים מחזרתו של אוהד לתפקיד מנכ"ל העירייה. אני לא חלק
מהם.
להלן: מכתבי מהיום לראש העיר.**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

לכבוד
שמעון לנקרי
ראש עיריית עכו
הנדון: "אני מאשים".

1. מה שקורה עם אוהד שגב קורה רק במדינות עולם שלישי, ברפובליקת
בנות ובמדינות כמו לוב, סוריה וקובה.

2. להזכירך, כשאוהד כיהן בתור מנכ"ל העירייה, נמסרה עבודה לחב' "תופ
הנדסה" בעשרות מיליוני שקלים ואחרי חודשיים אוהד עזב את תפקידו בעירייה
והחל לעבוד ב"תופ הנדסה" בתור מנכ"ל החברה וזאת בניגוד לחוק שירות המדינה
(הגבלות לאחר פרישה).

3. כנראה שכשהכסף שהוזרם ל"תופ הנדסה" מתחיל להיגמר וכעת פותחים
עבור אוהד את דלתות העירייה ועולם כמנהגו נוהג. מנזר השתקנים, שלחלקם יש
ניגוד עניינים במועצה יצביעו בעד חזרתו של אוהד כי חברי מועצת העיר עכו
מתנהגים כמו אימפוטנטים ומצביעים בחריקת שיניים.

4. תמורת משכורות, ניגוד עניינים וחשד לשוחד פוליטי שקיים אצל חלקם
של חברי המועצה ועמותות כמו מועדוני העולים, מועדון הכדורסל, ביי"ס של ש"ס
והקצבות דרך המתנ"ס, ישיבות ההסדר, גרעין אומץ, מעמד האישה, מועדון
הקווקאזים וקרן עכו, חברי המועצה יעשו הכול כדי להמשיך בחגיגה ולכן מנזר
השתקנים יהיה מוכן להצביע עבור הכול כולל הורדות מגני דוד מהטיילת.

5. התנהגותך בנושא מינויים בכירים צורמת לי. אתה מביא עובדים בכירים
מלומדים, בעלי דרגות מצה"ל ולאחר מספר חודשים אתה ממציא עליהם כינויים
שנשמעים במסדרונות העירייה וזורק אותם מתפקידם כפי שעשית עם הפקידות
הבכירה בעירייה מקרב תושבי עכו שרמסת את כבודם ואילצת אותם לפרוש
מתפקידם. אתה משלם פעמיים משכורת על אותה משרה.

6. אתה מתנהג כמו לפי המשפט "אני ואפסי עוד", נוהג בכספי העירייה
במקרים לא מעטים כמנהג בעלים. עשית כל כך הרבה שגיאות עם אנשים בעכו
והכול רשום בדברי הימים של עכו. לא רחוק היום ששלטונך ייפול וחברך
ומקורבך יהפכו ליריבך.

7. בקרוב הציבור יידע ולא ממני על אינספור מעשים פסולים וייווכחו לדעת
מי אתה.

8. המתן בסבלנות.

בכבוד רב,
שלמה פדידה
חבר מועצת העיר עכו

(להלן: "הפרסום" ו/או "המכתב", בהתאמה).

3. טענות התובעים

3.1 כללי

במכתב שפרסם פדידה יש כדי הוצאת דיבה חמורה, מכוערת ומכוונת אודות התובעים, שניהם יחד
וכל אחד מהם לחוד, וזאת כמשמעותו על פי החוק. ראש העיר והמנכ"ל הוצגו במכתב כחבר
מושחתים העושים בכספי הציבור כבשלהם ומועלים באמון הציבור שניתן בהם והכל באופן כוזב

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 וללא בסיס עובדתי. כותרת המכתב "אני מאשים" לקוחה מדף ההיסטוריה ובחירת המילים נועדה
2 ליצור זהות עניינית בין שני המסמכים העוסקים לכאורה באותו עניין: מעשי שחיתות הנעשים ע"י
3 המכותבים. הפרסום באתר האינטרנט מהווה ניסיון זדוני ומכוון להשפילם, לעשותם מטרה ללעג
4 ולבוז ללא כל צידוק, לפגוע בשמם האישי והמקצועי ובמעמדם הציבורי ולפיכך זכאים הם לפיצוי
5 בסכום הסטטוטורי המקסימלי ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
6 כחוק.

3.2 הפרסום כלפי שגב

8 לטענת שגב, כל בר בי רב מבין כי אין מדובר בהבעת דעה אלא באמירה עובדתית שיש בה האשמה
9 חמורה כי מנכ"ל העירייה, שבמסגרת תפקידו הציבורי, העביר עבודות של עיריית עכו לחברה
10 קבלנית פרטית שהתעתד להיות מנכ"ל, עבר לעבוד בה ולאחר ש"נגמר הכסף" חזר לעבוד
11 בעירייה:-

12 "1. מה שקורה עם אוהד שגב קורה רק במדינות עולם שלישי, ברפובליקת בנות
13 ובמדינות כמו לוב, סוריה וקובה.

14 2. להזכירך, כשאוהד כיהן בתור מנכ"ל העירייה, נמסרה עבודה לחברת "תופ
15 הנדסה" בעשרות מיליוני שקלים ואחרי חודשיים אוהד עזב את תפקידו בעירייה
16 והחל לעבוד ב"תופ הנדסה" בתור מנכ"ל החברה וזאת בניגוד לחוק שירות המדינות
17 (הגבלות לאחר פרישה).

18 3. כנראה שכשהכסף שהוזרם ל"תופ הנדסה" מתחיל להיגמר וכעת פותחים בפני
19 אוהד את דלתות העירייה ועולם כמנהגו נוהג."

21 לטענת שגב, הפרסום מציג אותו לא רק כמושחת הפועל בניגוד עניינים והעושה בכספי העירייה
22 כבשלו, אלא גם ובעיקר כעובר על החוק ואלו הם דברי דיבה שהוצאו בזדון, שכן פדידה כבר העלה
23 טענות אלו כנגד שגב במכתביו ליועצת המשפטית של העירייה מיום 18.7.2011 ומיום 31.7.2011.
24 מכתבים אשר נשלחו במקביל, ובטרם קבלת תשובה, לראש העיר, למנהל מחוז במשרד הפנים,
25 לתנועה לאיכות השלטון, למבקר המדינה ובמקביל, לעיתונות.
26 היועצת המשפטית הפנתה את המכתבים לגורמים הרלוונטיים (למבקר העירייה ולסמנכ"ל משאבי
27 אנוש) והשיבה כי לא נפל כל מתום בנסיבות העסקתו של שגב.
28 בחקירתו הנגדית הודה פדידה כי קיבל מענה לפנייתו אך לתחושתו האישית היועצת המשפטית אינה
29 עונה דברים נכונים. משנשאל פדידה מדוע לא הזמין את היועצת המשפטית לעדות, השיב כי איננו
30 עורך דין ואינו מזמין אף אחד למתן עדות. משביקשו התובעים לזמן את העדה לעדות הזמה, התנגד
31 פדידה.

32 חקירת פדידה העלתה כי לא ידע דבר באשר לנסיבות העסקתו בשנית של שגב למנכ"ל העירייה
33 והעיד: "די לי במראית עין שראש המטה נבחר אחר כך אוטומטית... זה לא נראה טוב...". אלא
34 שבמכתב לא הייתה הבעת דעה בדבר "מראית עין", אלא נוסח כאילו מדובר בעובדה וללא מתן
35 שהות להשיב על האשמות אלו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 באשר להיקף הכספי של העבודות שהועברו ל"תופ הנדסה" – השיב פדידה "אין לי את הנתונים
2 הכספיים" (עמ' 9, ש' 19). שגב, שלא עליו נטל הראיה, נחקר בעניין זה והשיב כי מדובר בסדר גודל
3 של כ 400,000 ₪, ולא "עשרות מיליוני שקלים", כטענת פדידה. משנחקר פדידה האם יש לו
4 אסמכתא לכך ששגב, שהיה אז מנכ"ל העירייה, היה גם אחראי על העברת עבודות וכספים ל"תופ
5 הנדסה" השיב פדידה "זה לא נראה לי יפה" וכי מנכ"ל אחראי על הכל והיועצת המשפטית מסדרת
6 את זה שהוא לא מסר את העבודה.
7 גם באשר לטענה כי המעבר לעבודה ב"תופ הנדסה" נעשה בניגוד לחוק נחקר פדידה והשיב: "מאיפה
8 אני יודע סעיפים בחוק? אני למדתי פעם משפטים? לא למדתי משפטים". לעומת זאת שגב השיב
9 כי לא היה מבצע את המעבר, ללא חוות דעת משפטית.
10
11 סוף דבר, פדידה לא שאל ולא הביע עמדה - הוא האשים. האשים בכותרת והאשים בגוף הפרסום
12 עצמו. חקירת פדידה העלתה כי לא ידע דבר וחצי דבר על מה שהעז וכתב וכי לא עשה כל ניסיון
13 אמיתי, ולו בדוחק, לברר ולדעת האם מה שהוא כותב נכון הוא אם לאו.
14 **3.3 הפרסום כלפי ראש העיר**
15 - "אתה משלם פעמים משכורת על אותה משרה"
16 אין ולא יכול להיות חולק כי האשמת בעל תפקיד בכיר כראש עיר, בתשלום משכורות כפולות, היא
17 אמירה המאשימה אותו בשחיתות מידות במנהל בלתי תקין ובבזבוז כספי ציבור משווע. אין דרך
18 אחרת, שאדם סביר שקרא את הדברים, יכול היה להבין אותם. מסעי' 23 לכתב ההגנה עולה כי גם
19 פדידה עצמו הבין כך את הדברים וכי זו הייתה כוונתו וכך אכן מובן לכל קורא.
20 לא הובאה בכתב ההגנה אף לא דוגמא אחת לתיאור העובדתי הכל כך מופרך ולא בכדי – אין כאלה
21 בעיריית עכו. כאשר התבקש ראש העיר בחקירתו הנגדית למנות שמות של עובדים, שיצאו לפנסיה
22 מוקדמת ובמקומם מועסקים אנשים אחרים ובכך משולמת משכורת כפולה, השיב כי "אין לי
23 רשימה" (עמ' 19, ש' 7) – לא הוא היה צריך להוכיח את נכונות הדברים והרי אין רשימה כזו לא
24 משום שלא הוכנה, אלא משום שאין בגין מה שתוכן.
25 ב"כ פדידה שלף במסגרת החקירה הנגדית לראשונה שמות של עובדים וראש העיר העיד כי כאשר
26 נכנס לתפקידו, נאלץ לפטר כ 150 עובדים ולהקטין את מצבת המשכורות – לגבי רובם בוטלו
27 התקנים בהם החזיקו ולגבי חלקם, הוחלפו כיוון שלא תפקדו כראוי. גם הבודדים שהוחלפו באחרים
28 העיד ראש העיר כי חלקם הגדול נמצא בכלל בהסדר של פנסיה צוברת ולא פנסיה תקציבית, כך
29 שנטל תשלום הגמלאות שלהם אינו מושת כלל על העירייה.
30 כאשר נשאל פדידה שאלות לגבי השמות שהוזכרו ע"י בא כוחו בחקירה הנגדית, לא ידע לתת
31 תשובות (עמ' 11 לפרוטוקול), ומשנשאל שאין בתצהירו ולו ראיה אחת לכך ששתי משכורות
32 משולמות על אותה משרה השיב: "פעם בשבוע או פעם בשבועיים אני בא לארומה לשתות קפה
33 יושב שולחן של אנשי עירייה שהופרשו לפני הזמן ובמקומם באו אחרים ולדעתי לא יותר
34 מוצלחים... אני נפגש עם פנסיונרים שהופרשו בגיל 45-40 ואינני יודע שהובאו אחרים במקומם".
35 פדידה לא זימן מי מהם למתן עדות בטענה כי אינו קובע את מי לזמן ומחקירתו עולה כי אינו מבין

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 מי מהם יצא במסגרת פנסיה תקציבית (המהווה נטל על כספי העירייה) ומי במסגרת פנסיה צוברת
2 (שאינה מהווה נטל).

3 פדידה לא הוכיח ולו בדוחק כי משולמות משכורות כפולות בגין אותה משרה ולא בכדי. פדידה לא
4 ידע ואינו יודע גם היום על רשימה שמית ולא טרח לברר, גם לא במסגרת התביעה, האם יש שמץ של
5 אמת בטענה.

6 - **"אתה מתנהג לפי המשפט 'אני ואפסי עוד'"**
7 לכאורה מדובר בהבעת דעה, שיש לבחון אותה במונחים של סבירות. הפסיקה קובעת כי הבעת דעה
8 הנשענת על עובדות שקר, אינה דעה סבירה ויש בה לשון הרע. לצד הבעת הדעה יש לציין את
9 העובדות עליהן היא מסתמכת, להבחין בין הדעה והעובדות ועובדות אלה חייבות להיות נכונות.
10 פדידה הסביר אמרה זו בכך שראש העיר אמר ליועצת המשפטית לעירייה באחת הישיבות "את לא
11 בישיבה" וכי אין דרך אחרת לפרש אמרה זו. פדידה מפנה להקלטת הישיבה. האזנה לקלטת מעלה
12 כי ראש העיר אמר מילים אלו ליועצת המשפטית כי היא לא שמה לב לנושא שעל הפרק, שעה
13 שדברה על נושא שהסתיים הדיון בו. האם זו עובדה המצדיקה העלאת טענה שראש העיר מתנהג
14 כ"אני ואפסי עוד"? האם זה ביטוי שניתן לקבל כסביר, אף שההסבר העובדתי לא הופיע כלל
15 בפרסום? התשובה לכך שלילית.

16 - **"נוהג בכספי העירייה, במקרים לא מועטים, כמנהג בעלים"**
17 מדובר בהטחת אשמה חמורה, כאילו הייתה עובדה, שעל פדידה היה להוכיחה.
18 בכתב ההגנה העלה פדידה 4 דוגמאות המוכיחות, לכאורה, אמירה קשה וחמורה זו, שאף זכרן לא
19 בא בפרסום עצמו. התובעים מדגישים כי במסגרת התצהיר העלה פדידה דוגמאות נוספות המהוות
20 הרחבת חזית ואין להתייחס אליהן:

21 • **סעיף בתקציב העירייה הנקרא "אחרות ושונות"**
22 מחקירת פדידה עולה כי הצביע בעד התקציב ולא נמנע מלעשות כן בשל אותו סעיף; הוכח כי
23 הסעיף לא היה "סודי" אלא הופיע בספר התקציב. מדובר בסעיף שנועד לאזן את כל אותן
24 הוצאות בלתי מתוכננות המהוות פחות משליש אחוז מהיקף התקציב. האמירה הנשענת על סעיף
25 זה, אין לה על מה לסמוך.

26 • **סלילת כביש בשכונת הפחונים**
27 גם כאן מהחקירה הנגדית עולה כי פדידה לא ידע דבר וכי נשען על כתבה באינטרנט שמעיון בה
28 עולה כי הוא יזם אותה. סלילת השביל בוצעה כחלק מעבודות פיתוח ברחבי העיר שביצוען החל
29 הרבה לפני הבחירות ונמשך גם ביום הבחירות ועל כך יש לשבח את ראש העיר. לא הוכח
30 שנסלל כביש (להבדיל משביל) ולא הוכח כי השביל שנסלל נעשה בהוראות או בידיעת התובע 1,
31 לא הוכח כי מדובר בשוחד בחירות כנטען, אלא בהיענות לבקשת התושבים לאחר שילד שנסע
32 על השביל המשובש התהפך ונהרג. פדידה לא ידע על התאונה והשיב כי הוא קורא את הכתבה
33 וכי זה מספיק לו כנבחר ציבור.

34
35

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

- 1 חגיגת המימונה בבית ראש העיר
- 2 הוכח כי פדידה עשה כל שביכולתו כדי להלין על קיום חגיגות המימונה בביתו של ראש העיר
- 3 והוא נדחה בכל ערכאה אפשרית והכול – בטרם הפרסום נשוא התביעה. פדידה פנה ליועצת
- 4 המשפטית, שהשיבה כי אין מניעה חוקית מביצוע החגיגות, פנה לביהמ"ש השלום ונדחה, פנה
- 5 בעתירה למחוזי שנמחקה בהמלצת ביהמ"ש, ביקש את הקבלות וקיבלן, פתח בתלונה ליחידה
- 6 לחיוב אישי במשרד הפנים ונענה כי אין עילה לפתיחת בדיקה מטעמה והכל לפני הפרסום, דבר
- 7 המעיד על חוסר תום לבו של פדידה.

4. טענות פדידה

4.1 כללי

10 פדידה טוען כי עסקינן במכתב אשר נתקבל במזכירות העירייה בשעה 8:00 בבוקר ובפרסום אותו
11 מכתב באתר האינטרנט "עכו נט" בתאריך הני"ל בשעה 10:00, פרסום שהורד מהאתר לאחר מספר
12 שעות. הרקע למכתב הינו מידע שהגיע לידיעת פדידה בהיותו חבר מועצת העיר ולפיו ראש העיר פעל
13 במספר רב של מקרים בצורה בלתי תקינה וזאת בלשון המעטה. פדידה סמך ברוב המקרים על מידע
14 שהגיע אליו מתושבי העיר עכו וגורמים מוסמכים שונים. פניותיו לראש העיר, ליועצת המשפטית של
15 העירייה ולגורמים נוספים רלוונטיים, נועדה לקבל מידע נוסף והבהרות. פדידה נתקל בהיעדר
16 תשובות או בתשובות מתחמקות ובטיעונים שונים ומשונים שנועדו שלא לספק את מבוקשו ופגעו
17 בשליחותו כאיש ציבור, כאשר מרכיב הזמן הפך כל סוגיה ללא רלוונטית.

18 פדידה הבהיר כי דאג להעביר לבחוריו עניינים בעלי אופי ציבורי, הדבר מהווה חלק מההווייה
19 הפוליטית-ציבורית וזאת בדרכים הבאות: התכתבות מול גורמים מקצועיים ממשרדי הממשלה
20 וגורמי אכיפה שונים, העלאת הצעות לסדר בישיבות המועצה, באמצעות הבעת דעה בפורומים באתר
21 האינטרנט "עכו נט" המשמש במה לסוגיות ציבוריות שונות וכן באמצעות שיתוף פעולה עם
22 העיתונות המקומית בתחקירים עיתונאיים, כאשר שני מקומונים בולטים, "צפון אחד" ו"ידיעות
23 הצפון".

24 במקרה זה משכלו כל הקיצין שלח פדידה את המכתב לראש העיר וכשעתיים לאחר מכן לאתר
25 האינטרנט. הפרסום הורד לאחר מספר שעות ובניגוד לטענות התובעים, הרי שאין רלוונטיות לשעה
26 בה התקבל בעירייה ובשעה בה פורסם, שכן אין מדובר במכתב שבו שאלות המצריכות תשובות,
27 אלא במכתב ביקורתי שנכתב בעקבות מידע שהגיע לנתבע כחבר מועצת עיר, מידע שהיה מוצק. בכל
28 מקרה אין בתוכן המכתב לשון הרע.

29 בטרם משלוח המכתב נשוא התביעה, פנה פדידה ליועצת המשפטית בשלושה מכתבים, ביום
30 18.7.11, ביום 28.7.11 וביום 31.7.11. רק ביום 14.8.11 השיבה היועצת המשפטית במכתב לא ענייני
31 ובו "עקצה" את פדידה. רק לאחר אי קבלת התשובות, שלח פדידה את המכתב נשוא התביעה.

32 פדידה משוכנע כי אין במכתב ולו שמץ של לשון הרע וניסיון התובעים ליתן לו משמעויות מרחיקות
33 לכת הוא ניסיון שבינו לבין תוכן המכתב אין ולא כלום. לטענת פדידה, דבריו במכתב היו מוצדקים
34 ביותר וחובה הייתה עליו כחבר מועצה לפרט אותם.

35

36

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

- 4.2 **באשר לשגב**, הרי שלא נאמר בשום מקום במכתב כי שגב ביצע מעשה פלילי או העביר עבודות ל"תופ הנדסה", אלא הוצגו העובדות כהווייתן, המצביעות על התנהגות שאינה מקובלת במוסדות תקינים ולפיהן מנכ"ל העירייה פורש מתפקידו, כך לפתע, לחברה פרטית ללא רישומים שקופים ומתאימים בעניין זה ואחרי זמן קצר, חוזר לכהן כמנכ"ל העירייה שאותה נטש. תשובת שגב, לפיה: "יש מכתבים אחרים שזה כתוב", מראה כי במכתב נשוא התביעה אין לשון הרע.
- התנהגותו של שגב גם בנושאים אחרים מלמדות על חוזק הטענות שהובאו במכתב נשוא התביעה. כך התברר כי כשהיה מנכ"ל העירייה ומנכ"ל החברה הכלכלית, רכשה זו אולם שמחות (עמ' 9 ש' 26), כי שגב ניסה להסתיר עובדות הקשורות לשיפוץ דירתו שבוצע על ידי גורמים המבצעים עבודות עבור העירייה (התברר בחקירה הנגדית כי השיפוץ בוצע ע"י אחיו של בעל החברה המבצעת עבודות עבור העירייה) וכי שגב נסע עם הבעלים של אותה חברה לתאילנד. שגב גם אישר שהותקנו מצלמות אבטחה בדירתו על חשבון העירייה (עמ' 12, ש' 9), כי אשתו נבחרה כמנהלת מתנ"ס מבלי שעבדה קודם במתנ"ס (עמ' 12, ש' 11) וכי שבוע לפני הבחירות, נסלל כביש בשכונה הבנויה ללא היתר וזאת, כשהיה מנהל הבחירות של לנקרי. מעשים אלו הצדיקו לחלוטין את פרסום המכתב נשוא התביעה.
- 4.3 **לגבי ראש העיר** – חקירתו העלתה בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי עיריית עכו בראשותו לא תפקדה בצורה חוקית ונכונה וזאת בלשון המעטה:
- התברר כי נסלל כביש ללא היתר וכי ראש העיר גיבה בדיעבד את מעשי עובדי העירייה וביהמ"ש מתבקש לשים לב לעובדה המכרעת ולפיה הכביש נסלל שבוע אחד לפני הבחירות ומתקציב האצטדיון. יש בכך בכדי להצדיק את הביטוי "רפובליקת בנות" וכן בכדי להצדיק את המשפט "אני ואפסי עוד" ולעניין זה היו אין ספור חיזוקים בעדות פדידה (עמ' 15, ש' 8) ובתצהירו של מר צפירי לפיהם התובע נוהג להתעלם ממנו.
  - דו"ח מבקר המדינה לא הוגש אך מעדות לנקרי עולה כי הוא חרג מתקציב הטלפון שלו וכי לא דאג לכך שינוהל מעקב אחר חופשות (עמ' 17, ש' 5-8).
  - התחמקות לנקרי ממתן תשובות על שאלות לגבי העסקת חברת אוטומציה ללא מכרז, חברה בה עבד אחיו, בטענה כי זה היה לפני זמנו, מלמדת על מי שמנהל רשות מקומית בצורה בלתי תקינה.
  - כך עולה גם מתגובתו החמקנית של לנקרי, בנושא הדחת עובדים והעסקת עובדים אחרים במקומם ולמעשה תשלום כפול מקופת העירייה, שמלמדת שאכן טענות פדידה בעניין זה היו נכונות. לנקרי למעשה הודה בחקירתו בתשלום משכורות כפולות משהשיב לגבי העובדים שלא עזבו מרצון כי: "כך נדרש ממני" (עמ' 20, ש' 16).
  - בתצהיר פדידה פורטו נושאים נוספים כגון בנייה בלתי חוקית במוסדות חינוך המזוהים עם מפלגת ש"ס וכן ניגוד עניינים של חברי מפלגה זו העובדים במוסדות הנתמכים ע"י העירייה – בנושאים אלו כלל לא הייתה חקירה נגדית, מה שמצביע על כך שגם התובעים הבינו שבעניין זה לא פעלו באופן תקין ושקוף.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 פדידה מפנה לפסיקה הדנה באיזון בין חופש הביטוי לזכות לשם הטוב וטוען, כי במקרים רבים
 2 העדיפו בתי המשפט את חופש הביטוי מול הזכות לשם הטוב בכל הנוגע בפרסומים העוסקים באנשי
 3 ציבור ובעשייה ציבורית – מגמה שלה חשיבות ציבורית ודמוקרטית המונעת מאנשי הציבור טשטוש
 4 או השתקת ביקורת על תפקודם, כאשר מנגד יש לאותם אנשי ציבור הכלים, הידע והנגישות לאמצעי
 5 התקשורת (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון הרציקוביץ, פ"ד נח (3) 558 וכן ע"א 344/89
 6 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555, 570). לטענת פדידה, בעת שבוחנים את דברי פדידה במכתבו לאור
 7 הפסיקה, המסקנה היחידה היא כי כלל לא מדובר בלשון הרע אלא בהבעת ביקורת על מהלכים
 8 שלטוניים בשלטון מקומי, כפי שבאו לידי ביטוי בפעילויותיה של עיריית עכו והעומדים בראשה.
 9 אין משמעות לדרך בה הובן הפרסום ע"י הנפגעים, אם כי בדרך שבה האדם הסביר מפרש את
 10 הפרסום. הפרשנות ההגיונית היא העברת ביקורת על מעשים שלטוניים, תוך שימוש במליצות
 11 שכיחות שאינן בלשון סגיי נהור, אינן פוגעות בצנעת הפרט, אינן משוות את הנפגעים לכאורה
 12 לאנשים הידועים לשמצה, אינן גידופים וכיוצ"ב – כלל לא מדובר בלשון הרע.
 13 לחילופין, טוען פדידה להגנות.

4.4 ההגנות להן טוען פדידה

15 - **הגנת אמת הפרסום - סעי' 14 לחוק**: לטענת פדידה כל מה שפורסם היה אמת ונכון וזאת
 16 למרות שנציגי העירייה (והיועצת המשפטית בפרט) נמנעו מלתת לו החומר החוקי שביקש.
 17 קיימת הצדקה חברתית ועניין ציבורי בפרסום, בכך שהפרסום יגיע לידיעת הציבור
 18 והגורמים הנוספים ובכך לגרום לשינוי או שיפור החלטותיהם של אנשי הציבור שהביקורת
 19 הופנתה כלפיהם (ת"א 5534-09-10 משה דוד נ' רשף בטחון (1993) בע"מ ואח').

21 - **הגנת תום הלב - סעי' 15(4) לחוק**: פדידה טוען כי עובדת היותו איש אופוזיציה בולט ויחיד
 22 מקימה לו חובה ערכית – מוסרית ואף חברתית לפרסם דבר ש"בעניין הציבור". חובתו היא
 23 כלפי בוחריו וכלפי כלל הציבור. כל פעולותיו נעשו בתום לב ולמען הציבור. אפילו יראו
 24 בביקורת שהפנה כ"נשכנית", הרי שהבעת דעה זו נועדה להתריע כנגד התנהגות התובעים
 25 בתפקידם הציבורי ובקשר לעניין ציבורי. פדידה מפנה לפסיקה לפיה להיותו של הנפגע איש
 26 ציבור, השלכה על סיווגה של אמרה הנמצאת בתחום האפור שבין הבעת דעה לקביעת
 27 מציאות אובייקטיבית, בכך שיטה ביהמ"ש לסווגה כהבעת דעה כאשר מדובר באיש ציבור
 28 (ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 335 וכן ת"א (נצרת) 3598-07-08 דוד מרדכי
 29 הלפרן בן דב נ' חיים איצקוביץ).

30 פדידה טוען, כי הביטויים בהם נקט מבטאים את צורת דיבורו המליצית והשכיחה
 31 ומשקפים את עמדותיו והערכותיו לגבי התנהלות העומדים בראש עיריית עכו, ראש העיר
 32 והמנכ"ל. לשון הביקורת אינה צינית, אינה פוגעת בצנעת הפרט ואינה משווה את הנפגעים
 33 לכאורה לאנשים ידועים לשמצה:

34 הביטוי "מדינות עולם שלישי ברפובליקת בננות ובמדינות כמו לוב, סוריה וקובה", נועד
 35 לתת דוגמא למדינות בהן קיים שלטון יחיד עם התנהלות שלטונית שאינה תקינה ומקום בו
 36 הביקורת הציבורית אינה נשמעת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 "אני ואפסי עוד" וכן "נוהג בכספי העירייה במקרים לא מעטים כמנהג בעלים": פדידה
 2 הביע דעתו על התנהגות לנקרי שהינו מעל כולם והוא הקובע הבלעדי, ללא קבלת ביקורת.
 3 עדות לכך נמצאת באחת משיבות המועצה בה ביקש פדידה זכות דיבור, היועצת המשפטית
 4 התערבה לטובתו ונענתה ע"י לנקרי "את פשוט לא בישיבה" (הקלטת ישיבת המועצה
 5 מיום 6.10.11 מופיעה באתר האינטרנט של העירייה).
 6 "כמנהג בעלים" – דוגמא לכך הינה יצירת סעיף תקציבי "אחרות שונות" המשמש את
 7 לנקרי ללא כל ביקורת או בקרה שוטפים והנושא הועבר לטיפול מבקר המדינה ולחקירת
 8 משטרת ישראל. דוגמא נוספת הינה הכתבה באתר Ynet (נספח "כ" לתצהיר פדידה) שבה
 9 תואר כיצד הכשירה העירייה באמצעות סלילת הכביש הנ"ל שכונת פחונים בעכו, שנבנתה
 10 ללא היתר בנייה וזאת שבוע לפני הבחירות.
 11 "אני מאשים" – פדידה בחר בכותרת זו על מנת להביע ביקורת והזכות למנהל תקין.

12
 13 לבסוף מצוין פדידה כי הוא נאלץ לפרוש מחברותו במועצת העיר וזאת בעקבות פעולות ההתשה
 14 הרבות שהופעלו נגדו על ידי התובעים וביניהן התביעה הנוכחית ולנתבע אין את האמצעים הכספיים
 15 להתמודדות מסוג זה. פדידה זכאי אך ורק לאות הערכה בשל פעילותו, בשל כך שפעל באומץ רב
 16 ולא התבייש להעלות הנושאים הבעייתיים בפני הציבור הרחב.

5. סיכומי תשובה מטעם התובעים

17
 18 בתגובתם חזרו התובעים על עיקר טענותיהם והוסיפו:
 19 - אין לנתבע שמץ של ראייה להוכחת השעה בה התקבל המכתב או להוכחת הטענה כי
 20 המכתב הוסר מאתר האינטרנט כעבור מספר שעות ולראיה, במועד משלוח מכתב ההתראה,
 21 30.8.14, עדיין היה קיים הצורך לפעול להורדת המכתב מהאתר.
 22 - לאחר הליך הוכחות ארוך ומייגע, ניתן לומר בבטחה, כי המכתב נשוא התביעה לא נכתב
 23 אלא על רקע גבב של שמועות שקריות שלא נבדקו ע"י פדידה או מי מטעמו אך הוצגו כאילו
 24 היו האמת לאמיתה, באופן שביזה והשפילם.
 25 - במכתב הייתה וגם הייתה לשון הרע וכזו שאינה מוגנת בחוק לשון הרע. הנטל להוכיח
 26 תחולתה של הגנה מוטל על פדידה, אשר לא עמד בנטל זה.
 27 לגבי שגב, התובעים שבים ומדגישים כי לא הוכחו הטענות המועלות במכתב וכך גם לא
 28 הוכח כי נפל פגם בהעסקת קבלן שהינו אחיו של קבלן המבצע עבודות עבור העירייה,
 29 בנסיעה עם אותו קבלן לחו"ל, בתשובות שנתן שגב לשאלות הנוגעות לכך, בהתקנת מצלמות
 30 אבטחה ללא אישור מועצת העיר (שכן לא נדרש אישור שכזה) או ברכישת אולם שמחות ע"י
 31 החברה הכלכלית שעה שהתובע כיהן כמנכ"ל בחברה זו בהתנדבות, רכישה שהניבה תשואה
 32 של מאות אלפי שקלים לחברה ובכך גם לעירייה.
 33 לגבי לנקרי השיבו התובעים, כי לא היה דבר בעדותו בכדי להוכיח כי עיריית עכו בראשותו
 34 תפקדה "לא חוקית ולא נכונה", כטענת פדידה. הראיות מוכיחות כי לנקרי לא התעלם
 35 מפדידה, אלא קרס תחת הצורך לענות על כל פניותיו וכן לשאר הגופים אליהם הופנו מכתבי
 36 פדידה. תצהירו של מר צפרייר לא עלה דבר ובייחוד משעלה מחקירתו, כי הינו שותפו

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 העיסקי והפוליטי של פדידה. דו"ח מבקר המדינה אינו ראיה במשפט ובניגוד לנטען ע"י
 2 פדידה, הרי שלא היה בעדות לנקרי דבר בכדי לאשש את הטענות המופיעות בדו"ח, ההפך
 3 הוא הנכון, הוא שלל אותן.
 4 - הטענה כי מדובר במספר נושאים שבהצטרבותם מעידים על מנהל לא תקין, לא רק שלא
 5 הוכחה, אלא שלא נטענה במכתב. מהמכתב עולה כי התובעים הם שני מושחתים – האחד
 6 נוהג בכספי העירייה מנהג בעלים והשני יוצא וחוזר מתפקידו בכדי להשיג טובות הנאה.
 7 - באשר לטיעון המשפטי, שבו התובעים וציינו, כי במכתב נכתבו עובדות שאינן דעות וכך
 8 הובנו ע"י הקורא הסביר. אין בעובדה שמדובר בשני אנשי ציבור, בכדי להפוך אותם לשק
 9 חבטות של כל מאן דבעי הניזון משמועות, דווקא הפגיעה בהם כאנשי ציבור חמורה פי כמה,
 10 שעה שדברי הדיבה נוגעים למשרתם הציבורית (ת.א. (מחוזי ירושלים) 1133/99 נתן
 11 שרנסקי נ' יולי נודלמן).

6. המסגרת הנורמטיבית

12 האם הפרסום מהווה לשון הרע כהגדרתו בסעי' 1 לחוק הקובע:

13 "1. לשון הרע מהי

14 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

15 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

16 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

17 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח

18 ידו או במקצועו;

19 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית, או

20 מוגבלותו."

21 בתביעות בגין פרסום לשון הרע מתנגשות שתי זכויות יסוד; הזכות לחופש הביטוי שהיא מנשמת
 22 אפו של המשטר הדמוקרטי ומנגד הזכות לשם טוב. חוק איסור לשון הרע נועד לערוך איזון בין שתי
 23 זכויות יסוד אלו ולקבוע באילו מצבים הכף נוטה לטובת חופש הביטוי ובאילו מצבים יש להעדיף את
 24 הזכות לשם טוב. איזון זה התבטא בקביעת ההגדרה של לשון הרע ובצידה הגנות, אשר פוטרות את
 25 המפרסם מאחריות בהתקיימות אחת מהן. לפעמים השאלה אם ביטוי חוסה תחת אחת ההגנות
 26 שקבע המחוקק אם לאו, היא שאלה פשוטה שהתשובה עליה ברורה, ולפעמים החוק אינו נותן
 27 תשובה ברורה, ועל כן נאלץ השופט לערוך איזון בין האינטרסים, תוך שימת דגש למערכת שיקולים
 28 רחבה ומגוונת שיש לקחתה בחשבון בקביעה אם ראוי להעניק הגנה לפרסום הדיבתי, אם לאו.
 29

30 כידוע, המבחן לפרשנות הפרסום הוא מבחן אובייקטיבי – "מהי, לדעת השופט היושב בדיון,

31 המשמעות, שקורא סביר היה מיחס למילים" (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333, 337).

32 ביהמ"ש לא מתייחס ל"מה התכוון המפרסם להביע בפרסום" וגם לא מה הבין נתבע/תובע, השאלה

33 הינה כיצד מבין "האדם ברחוב" את תוכן הפרסום, מבלי להיזקק לכלים פרשניים שאינם ידועים לו

34 (ראה אורי שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 122-123 להלן: "שנהר"). במידה ומגיע ביהמ"ש למסקנה, כי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 בלשון הרע עסקינן, הרי שיש לבחון האם יש להחיל את אחת ההגנות הקבועות בחוק, שאז נתבע
2 יהיה פטור מתשלום פיצויים.

7. חופש ביטוי אל מול הזכות לשם טוב

3
4 **"אילו היו כל בני האדם מחזיקים בדעה אחת, ורק אחד היה מחזיק בדעה מתנגדת,**
5 **גם אז לא היו הללו רשאים להשתיקו, כשם שלא היה אותו אחד רשאי להשתיק את**
6 **שאר בני האדם, אילו היה הדבר ביכולתו... לעולם לא נוכל להיות בטוחים שהדעה**
7 **שאנו רוצים להשתיקה אינה נכונה; ולו גם היינו בטוחים בזה, היה במעשה**
8 **ההשתקה מן העוול אף על פי כן"** (ג'ון סטיוארט מיל, "על החירות).

9
10 קראתי את מכתבו של פדידה, מכתב שמוגדר "הנדון: אני מאשים" ואני מוצאת כי הוא בגדר חופש
11 הביטוי הלגיטימי שמשמיע אזרח, ובמיוחד חבר מועצת העיר, כביקורת להתנהלות ראש העיר
12 ומנכ"ל העירייה

13 שותפה אני לעמדתו של פדידה, כי בהיותו חבר מועצת העיר מוטלת עליו אחריות אזרחית להביע
14 דעה, למחות, לבקר ולהעלות דברים על סדר היום הציבורי. אין ספק שפדידה השתמש בביטויים
15 פרובוקטיביים "אני מאשים", "רפובליקת בנות", "אני ואפסי עוד", "בניגוד לחוק שירות המדינה"
16 ועוד, אך ביטויים אלו אינם נופלים בגדר לשון הרע, אלא יש בהם כדי לעורר את דעת הקהל,
17 ולהעלותם על סדר היום הציבורי. אין הם בבחינת חציית גבולות אדומים ופגיעה בשם הטוב,
18 כמשמעותו בחוק.

19 הביטוי "אני מאשים" הנו מטבע לשון. שימוש בביטוי זה נעשה כדרך שגרה והכל רואים בו ביטוי
20 אישי למחאה. ראה לדוגמה נאומו של משה קצב בעניין פרשת החקירה וכתב האישום נגדו, "נאומי
21 אני מאשים"; דרעי בסרטו 'אני מאשים', נאום הפתיחה במשפט אייכמן על ידי התובע, היועץ
22 המשפטי לממשלה, גדעון האוזנר: **"אין אני עומד יחידי, עימדי ניצבים כאן, בשעה זו ששה מיליון**
23 **קטגורים. אך אין הם יכולים לקום על רגליהם, לשלוח אצבע מרשיעה כלפי תא הזכויות ולזעוק**
24 **כלפי היושב שם: 'אני מאשים'..."** ועוד רבים ואחרים שהשתמשו בביטוי זה כדי להביע את
25 מחאתם.

26 חופש הביטוי, לרבות השמעת ביקורת כלפי נבחר ציבור, מהווה את אחת החירויות המרכזיות
27 והחשובות בדמוקרטיה, ונחשב לאמצעי משמעותי לשמירתה (ראה המשפט הקונסטיטוציוני של
28 מדינת ישראל, אי רובינשטיין).

29 באמצעות חופש הביטוי מוטל על השלטון מורא הציבור. תודות לכך גוברים הסיכויים שלא יעשה
30 שימוש לרעה בכוח השלטוני ו/או בכספי הציבור. החיים הדמוקרטיים מצריכים מתן חופש רב
31 בביטוי הציבורי-פוליטי, ואנשי ציבור עשויים, יותר מאזרח מן השורה, לשלם את מחיר ההליך
32 הדמוקרטי. מצופה מאנשי ציבור שבעצם ציבוריותם העמידו את עצמם לקלחת הציבורית, יספגו
33 את 'חום המטבח'. ראה דברי כבי הנשיא (כתוארו דאז) שמגר- **"לגבי לשון הרע שעניינן אנשי**
34 **ציבור, מן הנכון שאלו יהיו ערוכים לספיגת ביקורת רבה יותר כלפיהם מאשר האדם מן השורה.**
35 **זהו מחיר היחשפותם האישית לציבור והפרסום ברבים, בכתב או בעל פה, של דבריהם"** (ע"א
36 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5), 355).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 נקבע כי מרווח הסבירות בביטוי הפוגעני "הציבורי" הוא רחב מזה הנתון לביטוי הפוגעני "הפרטי".
2 הביטויים בהם השתמש פדידה אינם ביטויים נטולי כל רסן, אינם חורגים מתחום הסביר או שהם
3 חורגים מתחום הסביר, אך אין בהם כדי להצדיק פסיקת פיצוי כספי (ע"א 4534/02 רשת שוקן
4 בע"מ נ' הרציקוביץ' וכן ראה רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006)).
5 משכך, אני קובעת כי הפרסום אינו נופל לגדר לשון הרע, כמשמעותו בחוק.

8. שלוש הערות לפני סיום

7 יכולתי לסיים פסק הדין כבר בנקודה זו, אך לא אעשה מלאכתי נאמנה, ולו משום החשש שמא
8 יתקבל הרושם שיש ממש בטענות פדידה, כי ראש העיר והמנכ"ל עשו בכספי הציבור כשלהם וניהלו
9 משטר דיקטטורי לא תקין, מוסיפה אני שתי הערות לעניין זה. ראוי לכבד את כבודם של אנשי
10 הציבור. שמם הטוב אינו הפקר. יש לעודד אנשים טובים ואיכותיים ליטול חלק בעשייה הציבורית
11 ולהבטיח כי לא יחששו מנטילת תפקידים ציבוריים (ראה שנהר, עמ' 73-70 וכן השוו בין ד"נ 9/77
12 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ, פ"ד ל"ב (3), 337, בעמ' 343-347,
13 לבין בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג (3) 840).

8.1 מעברו של המנכ"ל לחברה פרטית וחזרתו לתפקיד המנכ"ל.

14 שגב התפטר מתפקיד מנכ"ל העירייה ועבר לנהל חברה פרטית 'תופ הנדסה', שזכתה במכרז רחב
15 היקף בעיריית עכו. כעבור שנה חזר שגב לכהן כמנכ"ל העירייה. תנודות בין הציבורי לפרטי ובחזרה,
16 במיוחד בתקופה קצרה, מצדיקות ומחייבות חשיפה ציבורית ובדיקה. ולראיה, הפרסומים הקודמים
17 באתר MyNet (כשנה קודם לכן ביום 12.8.10 וביום 22.11.10) וכן פניות פדידה לראש העיר בכתב
18 ו/או ליועצת המשפטית (בתאריכים 7.11.10, 18.7.11, 27.7.11 ו-31.7.11) ואף תשובת היועצת
19 המשפטית מיום 19.7.11.

20 יובהר, ניסיונו של שגב להשתלב בחברה פרטית אין בו כל פסול. גם בחזרתו לתפקיד ציבורי אין כל
21 פגם. מעברים אלו בין הציבורי לבין הפרטי אינם נדירים ויש הרואים בהם ברכה בשל מניעת תחושת
22 תסכול והחמצה. אלה השבים לעשייה הציבורית מתמלאים תחושת שליחות גדולה יותר. כל מקרה
23 לגופו. מכל מקום, פדידה לא הוכיח שהמעבר לא היה תקין ו/או שהמעבר נועד לצורך קבלת טובות
24 הנאה. טענתו כי שגב פעל בניגוד לחוק שירות המדינה (הגבלות לאחר פרישה), לא הוכחה כלל-לא
25 בעת הפרסום ולא בעת בירור התביעה, שנים לאחר מכן. שגב, בחקירתו, השיב כי קיבל את אישור
26 היועצת המשפטית למעבר זה (עדותו בש' 7-8 עמ' 8 לפרוטוקול מיום 29.10.13). גם חזרתו של שגב
27 לכהן כמנכ"ל העירייה, הייתה בהתאם לנהלים- וועדת הבחינה אישרה ביום 15.8.11 את כשירותו
28 של שגב לתפקיד ובישיבת מועצת העיר שהתקיימה ביום 6.10.11 אושרו תנאי העסקתו ברוב
29 קולות. באשר לתשלומים ששולמו לשגב- ראה תשובת היועצת המשפטית מיום 24.8.11, כי
30 התשלומים שולמו בהתאם לחוזה ההעסקה.

8.2 התנהלות ראש העיר

31 פדידה האשים את ראש העיר "אתה משלם פעמיים משכורת על אותה משרה", "אתה מתנהג על פי
32 המשפט אני ואפסי עוד" ו-"נוהג בכספי העירייה במקרים לא מעטים כמנהג בעלים". חקירת ראש
33 העיר העלתה כי אין ממש בדברי פדידה. פדידה לא הוכיח טענותיו ולא עמד בנטל הראייה וההוכחה
34 הנדרש.
35
36

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

1 מחקירת פדידה בפניי (ש' 7-33 בעמ' 11 וכן ש' 1-8 בעמ' 12 לפרוטוקול מיום 14.11.13) עלה, כי בעת
2 הפרסום ו/או בעת מתן העדות לא ידע פדידה נתונים עובדתיים כגון משכורות העובדים שהופרשו
3 לעומת אלו שהועסקו כביכול במקומם, הגיל בו הופרשו והאם משולמת להם פנסיה תקציבית או
4 פנסיה צוברת. למעשה, מעדותו עלה, כי כל אשר עמד כנגד עיניו כאשר הציג טענה זו במכתבו, היה
5 דברי מפורטים שהובאו בפניו בבית הקפה "ארומה" שבעין המפרץ. פדידה אף הציג מס' שמות
6 שלטענתו הופרשו בטרם עת והועסקו חדשים במקומם, כגון גב' נילי בירן, מר צביקה כץ, גב'
7 איצקוביץ.

8 גם אם פדידה סבור אחרת, הרי שלא די בשמועות ו/או בטרוניות שהועלו בפניו בכדי להציג עובדה
9 כה נחרצת על תשלום כפול של משכורות. מה גם שטענה זו בפני עצמה לא הוכחה, שהרי אף לא אחד
10 מאותם "מפורטים" ו/או "מופרשים" הוזמן למתן עדות בפניי. לא רק זו, גם במהלך ניהול המשפט,
11 לא פעל פדידה להוכחת נכונות הדברים, לא הציג ראיה כלשהי ולא ניסה להשיג ראיה שכזו
12 באמצעים שעמדו לרשותו בהליך אזרחי. ניסיונו לעשות זאת במסגרת חקירתו הנגדית של לנקרי,
13 אין בו די. חקירת ראש העיר לא חיזקה טענת פדידה, ההסברים שנתן ראש העיר, לא נסתרו ויש
14 בהם מן ההגיון (ש' 1-16, וכן בחקירה החוזרת ש' 19-27, עמ' 20 לפרוטוקול מיום 29.10.13).

15 הנני קובעת איפוא, כי לא הוכח שראש העיר משלם משכורות כפולות, שלא כדין.
16 אוסיף כי פדידה חרג ממסגרת הפלוגתאות והביא בתצהירו דוגמאות וטענות המהוות, לטענתו,
17 בסיס לאמיתות הדברים ו/או לדעה שהוצגה. גם טענות אלו לא הוכחו. ביחס לטענה לסלילת כביש
18 סמוך לבחירות שהתקיימו בשנת 2008, בעוד שהמכתב פורסם בשנת 2011- אין במכתב כל זכר
19 לטענה זו. כך גם לגבי הוצאות הטלפון וניהול החופשות, אשר נבדקו על ידי הגורמים המוסמכים
20 ותוקנו (ראה עדות ראש העיר באשר להוצאות הטלפון וניהול החופשות- ש' 25-29, עמ' 16 וש' 1-
21 12, עמ' 17 לפרוטוקול מיום 29.10.13) וכן החלטות בית המשפט המחוזי באשר לחגיגות המימונה
22 בבית ראש העיר. באשר לסעיף בתקציב הנקרא "אחרות ושונות", הרי שפדידה פנה בעניין זה
23 למבקר המדינה ולמשרד הפנים. תשובות שבחר פדידה לא לציין בבית המשפט.

8.3 אומדן הפיצוי

24 למעלה מהצורך אציין כי לו נדרשתי לאמוד את הנזק שנגרם לתובעים, הייתי אומדת אותו בסך של
25 10,000 ₪ בחלקים שווים לראש העיר ולמנכ"ל וזאת, על יסוד הנסיבות הספציפיות של תיק זה :-

26 - **מעמדם הציבורי של התובעים** - ראש העיר ומנכ"ל העירייה אנשי ציבור שמעצם
27 'ציבוריותם' הם מביעים נכונות להיחשף לביקורת ציבורית וכן, מתוקף מעמדם הציבורי יש
28 להם נגישות לאמצעי תקשורת להפריך את הטענות שפורסמו נגדם; שניהם משמשים
29 בתפקידם בקדנציה שניה.

30 - **מעמדו הציבורי של הנתבע** - הנתבע היה חבר אופוזיציה ופרסם את הדברים בתקופת
31 כהונתו זו, ולאחר מכן נטען כי התפטר.

32 - **משך הפרסום** - המכתב פורסם לזמן קצר ביותר: בין שעתיים לשבוע ועוד יום והוסר לאחר
33 מכן.
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10058-10-11 לנקרי ואח' נ' בן גלים פדידה

- 1 - **תפוצת הפרסום** - באתר אינטרנט ייעודי לתושבי העיר עכו, שתפוצתו מוגבלת ולתובעים
2 ניתנה האפשרות לפרסם כתבה/תגובה באותו היקף, או אפילו בהיקף רחב יותר.
- 3 - **עוצמת הפרסום** – הביטויים הם פרובוקטיביים, אך אינם פוגעניים ו/או חמורים באופן
4 קיצוני ובוודאי שאין הם "כוונות רעות ומזימות ארסיות" ומהפרסום לא עולים "הזדון
5 והרשעות" כנדרש ביחס ליסוד "הכוונה לפגוע", בסעיף 7א(ג) לחוק.
- 6 - **מדיניות שיפוטית** – המגרש הנכון ליריבות פוליטית וציבורית אינו בית המשפט. השמעת
7 ביקורת, ואף ביקורת נשכנית, היא חלק מההליך הדמוקרטי. קיים חשש כי ריבוי הגשת
8 תביעות על ידי אנשי ציבור כנגד אלה המתנגדים להם תביא להרתעה שאינה מידתית
9 ותבלום ביקורת ציבורית לגיטימית, שהיא סם החיים להליך הדמוקרטי. החשש לאפקט
10 "מצנן" של חופש הביטוי יש לו משמעות בקבלת התביעה או דחייתה, והן בשיעור גובה
11 הפיצוי. נזכור ונזכיר כי בין השניים – לנקרי ופדידה – התנהלו תביעות קודמות בגין לשון
12 הרע.

9. סוף דבר

14 אני דוחה התביעה. בנסיבות תיק זה, אני בדעה שכל צד ראוי שיישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

17 ניתן היום, ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

18 אספרנצה אלון, שופטת

19